

saadanne Regler kunne findes, men naar man ikke har kunnet finde dem gennem 20 Aars Forhandling, hvor kan saa nogen tro, at man nu skulde kunne gøre det ved et Pennestrøg? Og man har jo heller ikke her kunnet finde dem, men er gaaet den i Lovgivningen ikke ukendte Vej at overlade den i sidste Instans til Indenrigsministeren. Det, tror jeg, er noget, vi i Folketinget ikke paa nogen Maade kunne indlade os paa at udlevere Formue- og Lejligheds-skatten til Indenrigsministerens Hals- og Haandsret. Det gøre vi ganske sikkert ikke. Den højtærede Minister var ikke enig i, hvad jeg udtalte om, at man ved at vedtage disse kommunale Regler, navnlig Reglen i § 8, vilde skrinlægge Forsøgene paa en Forandring, en Omregulering i det hele af de kommune Skatter. Nej, formelt naturligvis ikke, men reelt! Der er ingen Tvivl om, at naar vi først have faaet disse Regler, ville ethvert Forsøg paa at faa de kommunale Beskatningsregler omordnede blive mødt med endnu større Uvilje, end det er blevet hidtil, og blive mødt med den Indvending: Nu have vi jo lige faaet omfattende og vidtrækkende ny Regler, nu maa vi først i en Snes Aar se, hvordan de virke, se at faa dem ud i Livet og faa dem alvorlig prøvede. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister har Ret, naar han siger, at Grunden til, at man ikke har kunnet finde en mellemkommunal Beskatningsmaade, har været den, at det ikke har været muligt at finde et brugeligt Grundlag derfor. Nej, jeg tror, Grunden har været den, at man i det andet Ting har haft principielle Betæneligheder, at man nødig har villet, for ikke at sige, at man slet ikke har villet. Man har villet beholde den, for hvem der er Ejer af Ejendomme i flere Kommuner, i flere Henseender behagelige Stilling, kun at have med en Kommunalbestyrelse at gøre, kun at sættes i Skat af en Kommunalbestyrelse og ikke at faa med flere at gøre, idet man mener, at det kan være galt nok at have med en Djævel at gøre, men rent forkert, hvis man fik med 6—7 Stykker at gøre. Ja, jeg skal ikke paa dette Tidspunkt opholde det højtærede Ting længere. Der vil jo blive Lejlighed til formodentlig i et Udvalg og i alt Fald ved 2den og 3dje Behandling at forhandle nærmere om Lovforslaget for at søge saa vidt muligt at komme hverandre nærmere. Det er en sikker Ting, at det aldeles overvejende Flertal her i Tinget nærer det højeste Ønske om at søge ved Imødekommenhed at naa til et Resultat, naar blot der vises den behørig Imøde-

kommenhed ogsaa fra anden Side. Vi ere ikke glade over Landstingets Stilling. Vi burde være det, siger det ærede Medlem for Fredensborg, og det er vel ud fra den Betragtning, at det for et Aar siden var meget værre, men det synes jeg egentlig ikke er meget at takke Landstinget for, naar det dog ikke er blevet bedre, end det er nu. Vi ere ikke glade derover, som det ærede Medlem mener, vi burde være, men vi ville selvfølgelig alligevel gøre vort yderste for at naa et Resultat, hvorom der kan blive Enighed, og det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds kan være ganske overbevist om, at der fra vor Side ikke bliver Tale om at lade det, han kaldte Pikanterier eller Delikatessehensyn komme til at lægge nogen Hindring i Vejen for at faa Sagen i Orden. Jeg tror, at Flertallet her i dette Ting ikke blot det Flertal, som jeg tilhører, men det store Flertal, som for to Aar siden samlede sig om disse Love, gennemgaaende er saa praktiske Folk, at de ikke ville lade Love af den Art strande af Pikanteri eller for Delikatessehensyns Skyld. Men jeg vil gentage, som jeg har sagt før, at jeg ikke tror, at der er Udsigter til en nærliggende Gennemførelse af disse Love; jeg vilde ønske, at det var saa, men jeg tror ikke derpaa. Men naar Udsigterne saaledes ere fjerne, og naar vi næppe i Aar faa disse Love, saa vil jeg paa det bestemteste hævde, at Skylden ikke ligger her i Folketinget, men hos det andet Ting, som paa væsentlige Punkter ikke har kunnet bevæbne sig til at opgive sin Uvilje mod Lovens Principper og til at følge det, som det forrige Ministerium og et aldeles ubegribeligt stort Flertal af dette Ting vare blevne enige om. Det er altid godt at vide, hvor Ansvarer i en saadan Sag ligger, og det ligger ikke her og vil ikke komme til at ligge her, hvilket for øvrigt er noget, som Befolkningen ude omkring i Landet er og længe har været fuldkommen paa det rene med.

Neergaard: Jeg skal ikke forlænge Debatten; det er kun et Par korte Bemærkninger, jeg vil fremsætte til, hvad der fra forskellige Sider er blevet udtalt over for mig under denne Forhandling. Det ærede Medlem for Vestervig (Andersen) har misforstaaet mig, og jeg vilde gerne berigtige denne Misforstaaelse. Han syntes at opfatte det saaledes, som om jeg mente, at vi, fordi man her i Tinget havde Ret til at være stødt over Landstingets Stilling, navnlig for saa vidt det har bragt Bestemmelserne om den kommunale Be-